

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo tridsaťosem

Jeff Pippenger

2026-01-30

Číslo tridsaťosem

Skúška Chleba z neba bola v Ježišových dňoch omega skúškou učeníctva a zároveň bola aj omegou vo vzťahu ku skúške mannou, ktorá je predstavená v alfe dejín zmluvy starovekého Izraela. Začiatkom bola manna; koncom bol Chlieb z neba. Omega je vždy najväčšia, a preto najväčšie odpadnutie učeníkov označuje Kafarnaum za omegu v dejinách Krista a skúšky učeníctva.

Vtedy Ježiš povedal svojim učeníkom: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho; ale kto by stratil svoj život pre mňa, nájde ho. Ved' čo osoží človeku, keby získal celý svet, ale svoju dušu stratil? Alebo čo dá človek na výmenu za svoju dušu? Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov. Veru vám hovorím, že sú niektorí z tých, čo tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia Syna človeka prichádzajúceho vo svojom kráľovstve. Matúš 16:24–28.

Kafarnaum je omega skúškou. Skúška v Kafarnaume je skúškou oleja v podobenstve o desiatich pannách; začína sa pri polnočnom volaní a uvádza do pohybu obdobie, ktoré zahŕňa aj to, že bláznivé panny rozpoznávajú, že nemajú olej. Potom začínajú prepadať panike, keď sa približujú k zatvárajúcim sa dverám nedeľného zákona, ako je to znázornené v kríze v Kafarnaume v Jánovi 6:66. Prorocky sú „zahanbené“.

Hľa, prichádzajú dni, hovorí Pán, Hospodin, keď pošlem na krajinu hlad, nie hlad po chlebe ani smäd po vode, ale po počúvaní slov Hospodinových. A budú blúdiť od mora k moru a od severu až na východ; budú pobiehať sem i ta, aby hľadali slovo Hospodinovo, ale nenájdu ho. V ten deň omdlejú od smädu krásne panny i mládenci. Tí, čo prisahajú na hriech Samárie a hovoria: Akože žije tvoj boh, ó Dan, a: Akože žije spôsob Bér-Šeby — aj tí padnú a už nikdy nepovstanú. Ámos 8:11–14.

Omega skúška v Kafarnaume je predobrazom omega skúšky, ktorá nasleduje po základnej skúške roku 2024. Omega skúška je miestom, kde je nevesta zapečatená vopred pred nedeľným zákonom. Tam je oddelenie navždy dokonané, lebo keď je čistá, už viac nebudú cudzí (pohania) navždy prechádzať Jeruzalemom.

Hospodin zareve aj zo Siona a vydá svoj hlas z Jeruzalema; a nebesia i zem sa budú triasť. Ale Hospodin bude nádejou svojho ľudu a silou synov Izraelových. A tak poznáte, že ja som Hospodin, váš Boh, prebývajúci na Sione, na svojom svätom vrchu; vtedy bude Jeruzalem svätý a cudzinci ním už viac nebudú prechádzať.

A stane sa v ten deň, že vrchy budú kvapkať muštom a pahorky budú oplývať mliekom, a všetky potoky Judska potečú vodami, a z domu Hospodinovho vyjde prameň a zavlaží údolie Šittím.

Egypt sa stane pustošinou a Edom pustou púšťou pre násilie páchané na synoch Júdu, pretože v ich krajine preliali nevinnú krv. Ale Júda bude prebývať naveky a Jeruzalem z pokolenia na pokolenie. Lebo očistím ich krv, ktorú som nebol očistil, lebo Hospodin prebýva na Sione. Joel 3:16–21.

Jeruzalem je očišťovaný od hriechu v záverečných úkonoch vyšetrojúceho súdu, čo je v tretej kapitole Zachariáša miesto, kde je Jozuovi dané biele ľanové filadelfské rúcho, aby nahradilo špinavé laodicejské rúcho. „Vtedy bude Jeruzalem svätý a nijakí cudzinci už viac nebudú prechádzať cez neho,“ lebo pšenica bola oddelená od kúkoľa a zhromaždená ako obeť prvotín. To sa deje v omega skúške a deje sa to vtedy, keď sa otvárajú nebeské prieduchy a Ježiš vhadzuje klenoty do schránky a hovorí svetu: „Poďte a uvidíte.“ „Poďte a uvidíte“ zástavu môjho kráľovstva, moju nevestu, moju obeť Léviocov ako za dávnych dní. „Poďte a uvidíte“ môj chrám, moju schránku plnú klenotov — každý pripravený ako súčasť koruny kráľovstva slávy.

Základná skúška alfa roku 2024 vedie k chrámovej skúške omega. Skúška omega nastáva, keď sa otvoria nebeské okná, čo je čas, keď sa nevesta pripravuje. Bláznivé panny a ich posolstvo falošného pokoja a bezpečia v podobe neskorého dažďa sú cez otvorené okná vyfúknuté vetrom, lebo posolstvom týchto dejín je posolstvo východného vetra. Toto posolstvo je Izaiášovým prudkým vetrom, ktorý je zadržaný v deň východného vetra; je to Jánových štyroch vetrov, ktoré sú zadržiavané počas času pečatenia sto štyridsaťštyritisíc.

„Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako rozzúrený kôň usilujúci sa vytrhnúť a prebehnúť po povrchu celej zeme, pričom na svojej ceste prináša skazu a smrť.“

„Či budeme spať priamo na samom prahu večného sveta? Či budeme otupení, chladní a mŕtvi? Ó, kiežby sme v našich zboroch mali Ducha a dych Boží vdýchnutý do Jeho ľudu, aby sa postavili na svoje nohy a žili.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 217.

Tí, ktorí odmietajú to posolstvo východného vetra islamu, sú vetrom vyfúknutí z okna — samotným symbolom svojej vzbury. Smeti bludu sú navždy pripojené k nerozumnej triede, ktorá nemá olej. Efraim sa opäť pripojil k svojim modlám. Odmietli rozhojnenie poznania času pečatenia a jeho vzťah k islamu tretieho beda. Boh obráti slávu ich falošného posolstva neskorého dažďa na „hanbu“.

Môj ľud hynie pre nedostatok poznania; pretože si zavrhol poznanie, aj ja zavrhnem teba, aby si mi nebol kňazom. Keďže si zabudol na zákon svojho Boha, aj ja zabudnem na tvoje deti.

Čím viac sa rozmnožili, tým viac proti mne hrešili; preto ich slávu zmením na hanbu. Požierajú hriech môjho ľudu a svoje srdce upierajú na jeho nepravosť. A bude: aký ľud, taký kňaz; a potrestám ich za ich cesty a odplatím im ich skutky. Lebo budú jest', a nenasytia sa; budú smilniť, a nerozmnožia sa; lebo prestali dbať na Hospodina. Smilstvo a víno a mušt odnímajú srdce. Môj ľud sa radí so svojimi drevenými modlami a jeho palica mu veští; lebo duch

smilstiev ich zvedol a smilnili odvrátiac sa od svojho Boha. Obetujú na temenách vrchov a pália kadidlo na pahorkoch, pod dubmi, topol'mi a brestmi, lebo ich tieň je dobrý; preto budú vaše dcéry smilniť a vaše nevesty cudzoložiť. Nebudem trestať vaše dcéry, keď smilnia, ani vaše nevesty, keď cudzoložia; lebo sami sa oddeľujú s neviestkami a obetujú so smilnicami; preto ľud, ktorý nemá rozumu, padne.

Hoci ty, Izrael, smilníš, nech sa predsa Júda neprehrešuje; nechod'te do Gilgála ani nevystupujte do Bet-Ávenu a neprisahajte: Akože žije Hospodin. Lebo Izrael sa vzpiera ako vzporná jalovica; teraz ich Hospodin bude pásť ako baránka na širokom priestranstve.

Efraim sa pripojil k modlám; nechaj ho samého.

Ich nápoj skysol: neprestajne smilnili; jej kniežatá s hanbou milujú: Dajte! Vietor ju zviazal vo svojich krídlach a budú zahanbení pre svoje obety. Ozeáš 4:6–19.

Smeti, ktoré sú odstránené, predstavujú jednak nerozumné panny, jednak ich bludné náuky, ku ktorým sú pripojené. Sme tým, čo jeme; oni odmietli posolstvo východného vetra, namiesto toho si zvolili lož, ktorá za sebou prináša mocné poblúdenie, a stali sa pripútanými k svojmu falošnému posolstvu neskorého dažďa o pokoji a bezpečnosti. Joelovo nové víno je odrezané od ich úst práve tam, kde sa Jeremiáš stáva Božími ústami.

„Keď ľudia zavrhnú pravdu, zavrhnú jej Pôvodcu. Keď pošliapávajú Boží zákon, popierajú autoritu Zákonodarcu. Je rovnako ľahké urobiť si modlu z falošných učení a teórií, ako zhotoviť modlu z dreva alebo kameňa. Tým, že satan nesprávne predstavuje Božie vlastnosti, vedie ľudí k tomu, aby si o Ňom vytvárali falošnú predstavu. U mnohých je na miesto Jehovu dosadená filozofická modla; zatiaľ čo živého Boha, tak ako je zjavený vo svojom slove, v Kristovi a v dielach stvorenia, uctieva len málokto. Tisíce zbožšťujú prírodu, zatiaľ čo popierajú Boha prírody. Hoci v odlišnej forme, modlárstvo dnes existuje v kresťanskom svete práve tak isto, ako existovalo v starovekom Izraeli za dní Eliáša. Boh mnohých domnelo múdrych ľudí, filozofov, básnikov, politikov, novinárov — boh vycibrených módných kruhov, mnohých kolégií a univerzít, ba aj niektorých teologických inštitúcií — je len o málo lepší než Bál, slnečný boh Fenície.“ The Great Controversy, 583.

Pri oddelení pravého od falošného v Millerovom sne vietor odnáša falošné panny preč, zatiaľ čo Pán spečat'uje svoju nevestu počas omega vnútorného testu otvoreného okna.

Hľa, posielam svojho posla, a pripraví cestu predomnou; a Pán, ktorého hľadáte, náhle príde do svojho chrámu, aj posol zmluvy, v ktorom máte záľubu; hľa, príde, hovorí Hospodin zástupov. Ale kto bude môcť zničiť deň jeho príchodu? a kto obstojí, keď sa zjaví? Lebo je ako oheň taviča a ako mydlo bieliča. A bude sedieť ako tavič a čistič striebra; a očistí synov Léviho a prečistí ich ako zlato a striebro, aby prinášali Hospodinovi obetu v spravodlivosti. Vtedy bude obeť Júdu a Jeruzalema milá Hospodinovi ako za dávnych dní a ako v predošlých rokoch. Malachiáš 3:1–4.

Synovia Léviho sú synmi tých levitov, ktorí zostali verní pri Áronovej skúške obrazu šelmy a potom opäť pri Jeroboámovej skúške obrazu šelmy. Sú to tí, ktorí prejdú skúškou obrazu šelmy, čo je skúška, na základe ktorej sa rozhoduje o ich večnom údele, a skúška, ktorou musia prejsť —

skôr než budeme spečatení.

„Pán mi jasne ukázal, že obraz šelmy bude vytvorený pred uzavretím času milosti; lebo má byť veľkou skúškou pre Boží ľud, na základe ktorej bude rozhodnutý ich večný osud.

„Toto je skúška, ktorou musí prejsť Boží ľud predtým, než bude zapečatený. Všetci, ktorí svoju vernosť Bohu dokázali zachovávaním Jeho zákona a odmietnutím prijať falošný sabat, sa zaradia pod zástavu Pána Boha Jehovu a dostanú pečať živého Boha. Tí, ktorí sa vzdajú pravdy nebeského pôvodu a prijmú nedeľný sabat, dostanú znamenie šelmy.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 976.

Skúška obrazu šelmy je skúškou, ktorá predchádza skúške znamenia šelmy pri nedeľnom zákone, a musí byť úspešne vykonaná predtým, ako sa zatvoria dvere.

Je to skúška, ktorá očisťuje spravodlivých a zároveň oddeľuje spravodlivých od nespravodlivých. Je to skúška, pri ktorej sa zistilo, že Daniel, Šadrach, Mešach a Abéd-Negó boli na pohľad krajší a telom urastenejší než tí, ktorí jedli babylonskú stravu. Jedna skupina jedla chlieb z neba a druhá chlieb Babylona. Je to skúška chleba v synagóge v Kafarnaume.

Navonok je čas skúšky, v ktorom sa teraz nachádzame, skúškou obrazu šelmy, spojenia cirkvi a štátu v rámci Spojených štátov. Paralelný vnútorný čas skúšky identifikuje jednu triedu panien, ktoré zjavujú obraz ľudskosti, a inú triedu panien, ktoré zjavujú obraz Božstva spojeného s ľudskosťou. Keď Malachiáš označí očistenie a prečistenie Léviocov, Boh predkladá skúšku.

A priblížim sa k vám na súd a budem rýchlym svedkom proti čarodejníkom, proti cudzoložníkom, proti tým, čo krivo prisahajú, proti tým, čo utláčajú nádenníka na jeho mzde, vdovu i sirotu, a čo odvracajú cudzinca od jeho práva a neboja sa ma, hovorí Hospodin zástupov.

Lebo ja som Hospodin, nemením sa; preto vy, synovia Jakobovi, nezhyniete. Malachiáš 3,5.6.

Prvou skúškou je báť sa Boha a trieda, ktorá neobstála v skúške Posla zmluvy, je potom oslovená piatimi odsúdeniami, jedným pre každú z bláznivých panien, ktoré zodpovedajú tomu, že sú úbohé, biedne, chudobné, slepé, nahé; piatimi prorockými vlastnosťami pre päť bláznivých panien, zhrnutými pod výrazom „a neboja sa ma“. To sú tí, ktorí neobstáli v základnej prvej alfa skúške. Zlyhali, pretože nepochopili, že Boh sa nikdy nemení. To sú tí, ktorí neobstáli v základnej vonkajšej alfa skúške roku 2024.

„Z dejín minulosti sa treba poučiť; a pozornosť sa na ne upriamuje preto, aby všetci porozumeli, že Boh pôsobí dnes podľa tých istých zásad, podľa ktorých pôsobil vždy. Jeho ruka je viditeľná v Jeho diele i medzi národmi aj dnes, práve tak, ako bola vždy od chvíle, keď bolo evanjelium po prvý raz ohlásené Adamovi v Edene.

„Sú obdobia, ktoré sú zlomovými bodmi v dejinách národov i cirkvi. V Božej prozreteľnosti, keď nastanú tieto rozličné krízy, je dané svetlo pre daný čas. Ak je prijaté, nastáva duchovný pokrok; ak je odmietnuté, nasleduje duchovný úpadok a stroskotanie. Pán vo svojom slove odhalil útočné dielo evanjelia, ako bolo vykonávané v minulosti a ako bude vykonávané v

budúcnosti, až po záverečný zápas, keď satanské sily uskutočnia svoj posledný podivuhodný pohyb.“ Bible Echo, 26. augusta 1895.

Laodicejskí si neuvedomujú, že Božie zaobchádzanie s ľuďmi je vždy to isté. Ak je prijaté svetlo alebo olej, je v tom požehnanie; ak nie, nasleduje stroskotanie.

„V minulých vekoch Pán, Boh nebies, zjavoval svoje tajomstvá svojim prorokom. Prítomnosť i budúcnosť sú mu rovnako jasné. Hlas Boží sa rozlieha naprieč vekmi a oznamuje človeku, čo sa má stať. Králi a kniežatá zaujímajú svoje miesta v určenom čase. Domnievajú sa, že uskutočňujú svoje vlastné zámery, no v skutočnosti naplňajú slovo, ktoré vyslovil Boh.

„Pavol vyhlasuje, že záznamy o Božom zaobchádzaní s ľudstvom v minulosti „sú napísané na naše napomenutie, na ktorých prišli konce sveta.“ Dejiny Daniela sú nám dané na naše napomenutie. „Tajomstvo Hospodinovo je s tými, ktorí sa ho boja.“ Danielov Boh stále žije a kraľuje. Nebo nezavrel pred svojím ľudom. Ako v židovskom veku, tak aj v tomto veku Boh zjavuje svoje tajomstvá svojim služobníkom, prorokom.

„Apoštol Peter hovorí: ‚A máme aj pevnejšie prorocké slovo; a dobre robíte, že naň dávate pozor ako na svetlo, ktoré svieti na temnom mieste, dokiaľ nesvitne deň a denica nevzide vo vašich srdciach. Predovšetkým vedzte, že nijaké proroctvo Písma nie je vecou svojvoľného výkladu. Lebo proroctvo nikdy neprišlo z vôle človeka, ale svätí Boží ľudia hovorili vedení Duchom Svätým.‘“

Neveriaci a bezbožní nerozlišujú význam znamení čias, predpovedaných v prorockom slove. Vo svojej nevedomosti môžu odmietnuť prijať inšpirovaný záznam. No keď sa vyznávajúci kresťania posmešne vyjadrujú o spôsoboch a prostriedkoch, ktoré veľké JA SOM použilo, aby zjavilo svoje zámery, ukazujú tým, že nepoznajú ani Písma, ani Božiu moc. Stvoriteľ presne vie, s akými prvkami má do činenia v ľudskej prirodzenosti. Vie, aké prostriedky má použiť, aby dosiahol žiadané výsledky.

„Slovo človeka zlyháva. Ten, kto robí zo svojho spoliehania tvrdenia ľudí, sa môže právom triasť; lebo raz bude ako stroskotaná loď. Slovo Božie je neomylné a trvá naveky. Kristus vyhlasuje: ‚Veru vám hovorím: Dokiaľ sa nepominie nebo a zem, ani jediné písmeno, ani jediná čiarka v nijakom prípade nepominie zo zákona, kým sa všetko nestane.‘ Slovo Božie bude trvať po celé neprestajné veky večnosti.“ Youth Instructor, 1. december 1903.

Boh sa nikdy nemení a pôsobí podľa tých istých zásad, ako vždy pôsobil.

„Božie dielo na zemi vykazuje od veku k veku nápadnú podobnosť v každej veľkej reformácii alebo náboženskom hnutí. Zásady Božieho zaobchádzania s ľuďmi sú vždy tie isté. Významné hnutia súčasnosti majú svoju obdobu v hnutiach minulosti a skúsenosť cirkvi v predošlých vekoch obsahuje veľmi cenné poučenia pre našu vlastnú dobu.“ Veľký spor, 343.

Prvé štyri verše tretej kapitoly Malachiáša označujú posla, ktorý pripravuje cestu Poslovi zmluvy, ako aj prečisťovanie a očisťovanie Léviho synov. Potom Pán vynáša súd nad Laodiceou a označuje, že sa neboja Boha, čo znamená, že neobstáli v základnej alfa skúške tretieho anjela. Ich nedostatok bázne predstavuje zámerné odmietnutie poznania a kontextom poznania, ktoré

odmietajú, je prijatie dejín posla, ktorý pripravuje cestu, a Božského Posla, ktorý nasleduje. Všetci proroci označujú posledné dni a nebol by nijaký dôvod označovať falošné reformné hnutie, keby nejestvovalo pravé.

„Satan však nezaháľal. Teraz sa pokúsil o to, o čo sa pokúšal v každom inom reformnom hnutí — oklamať a zničiť ľud tým, že mu podsunie napodobeninu namiesto pravého diela. Ako boli v prvom storočí kresťanskej cirkvi falošní Kristovia, tak v šestnástom storočí povstali falošní proroci.“ Veľký spor, 186.

Kontextom prvých šiestich veršov tretej kapitoly Malachiáša je prečistenie a očistenie Lévitov reformného hnutia sto štyridsaťštyritisíc. Budúcnosťou Ameriky je buď práve toto hnutie, alebo jeden z mnohých jeho falzifikátov. Potom Malachiáš uvádza:

Od dní vašich otcov ste sa odvrátili od mojich ustanovení a nezachovávali ste ich. Navráťte sa ku mne, a ja sa navrátim k vám, hovorí Hospodin zástupov. Malachiáš 3,7.

Postupná vzburá počas štyroch generácií tvorí úvod a rámec knihy Joel, a Malachiáš tu označuje tú istú postupnú vzburu, keď hovorí: „už od dní vašich otcov ste sa odchyľili“. Od roku 1863, od dní otcov prvej generácie vzbury, sa čoraz viac a viac vzdŕaľovali od Boha. Výrok proti ich neprestajnému hriechu je zmiernený laodicejskou výzvou, ktorá v truchlivých tónoch zaslubuje, že ak by sa len navrátili, Boh sa navráti k nim.

Ale vy hovoríte: V čom sa máme navrátiť? Či smie človek okrádať Boha? Vy ma však okrádate. Ale vy hovoríte: V čom sme ťa okradli? V desiatkoch a obetných daroch. Ste zlorečení kliatbou, lebo ma okrádate, celý tento národ.

Prineste všetky desiatky do sýpky, aby bol pokrm v mojom dome, a skúste ma teraz v tomto, hovorí Hospodin zástupov, či vám neotvorím nebeské prieduchy a nevylejem na vás požehnanie, takže nebude dosť miesta, aby ste ho prijali.

A kvôli vám pokarhám požierača, takže vám nezničí plody zeme; ani váš vinič na poli nezhodí svoje ovocie predčasne, hovorí Hospodin zástupov. A všetky národy vás budú nazývať blahoslavenými, lebo budete krajinou zaľúbenia, hovorí Hospodin zástupov. Malachiáš 3:5–12.

Alfa základnú vonkajšiu skúšku roku 2024 nasleduje vrcholná vnútorná skúška roku 2026. Táto vrcholná skúška nastáva, keď sa otvárajú nebeské okná, a tri miesta, kde sú tieto otvorené okná označené v kontexte víťaznej cirkvi, sú Malachiáš tri, Millerov sen a Zjavenie devätnásť. Malachiáš je alfa, Millerov sen je stred a Zjavenie je omega. Skúška je znázornená Kristom ako mužom s kefou na prach, ktorý hádže klenoty do schránky. Tieto klenoty sú zároveň pravdy dokonale usporiadané v ich poriadku i ostatok. Sklad je miestom, kde sa zhromažďuje a rozdeľuje pokrm. Tak ako pri skúške manny, pri skúške Kafarnauma a Chleba z neba — predmetom je „pokrm“.

„Pokrmom“ je olej v podobenstve o pannách a predstavuje charakter, Ducha Svätého a prorocké poslanstvo, ktoré privádza Ducha Svätého do srdca a myslí tých, ktorí rozvíjajú Kristov charakter. „Pokrm“ je Joelovým „novým vínom“, ktoré je odňaté opilcom Efraima. Aby ste obstáli vo

vnútornej skúške chrámu zavriešaného vrcholným kameňom druhého anjela, museli ste obstať vo vonkajšej prvej základovej skúške alfy. Ak ste neprijali základ, nemôžete byť súčasťou chrámu, ktorý je vystavaný na základe; ak však nepatríte k počtu tých, ktorí touto základovou skúškou prešli, postavíte svoj duchovný falzifikát domu na piesku. Ján nazýva ten duchovný falzifikát domu „synagógou satanovou“ a Jeremiáš „zhromaždením posmievačov“.

Prineste všetky desiatky a obetné dary do sýpky je vnútorná skúška, pri ktorej sa vtlačuje pečať. Muž so zmetákom na prach uvrhol ostatok Božieho ľudu do zväčšenej rakvy, a tým znázorňoval dielo prinášania všetkých desiatkov do sýpky. Lévití sú obeťou, ktorá sa pozdvihuje, keď vylieva požehnanie z nebeských oblokov. Klenoty muža so zmetákom na prach sú jeho ostatkový ľud a v šiestej kapitole Izaiáša je tento ostatkový ľud označený ako desiatok.

Vtedy som povedal: Pane, dokedy? A on odpovedal: Dokiaľ mestá nezostanú spustošené, bez obyvateľa, a domy bez človeka, a krajina nebude úplne spustnutá, a dokiaľ Hospodin neodvedie ľudí ďaleko a uprostred krajiny nebude veľké opustenie. Ale ešte bude v nej desatina, a tá sa navráti a bude strávená; ako terebint a ako dub, ktorých podstata je v nich, keď zhadzujú svoje lístie: tak sväté semeno bude jej podstatou. Izaiáš 6:11–13.

Pán označuje otázku „dokedy“ na základe viacerých svedectiev ako poukazujúcu na nedeľný zákon a v treťom verši šiestej kapitoly Izaiáša anjeli vyhlasujú: „Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov; celá zem je plná jeho slávy.“ Sestra Whiteová to spája s mocným anjelom zo Zjavenia osemnásťkej kapitoly.

„Keď [anjeli] hľadali do budúcnosti, keď bude celá zem naplnená Jeho slávou, víťazná pieseň chvály sa v ľúbostnom speve nesie od jedného k druhému: ‚Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov.‘ Sú úplne uspokojení tým, že oslavujú Boha; a v Jeho prítomnosti, pod úsmevom Jeho schválenia, si neželajú nič viac. V nesení Jeho obrazu, v konaní Jeho služby a v uctievaní Ho je ich najvyššia túžba plne naplnená.“ Review and Herald, 22. december 1896.

Šiesta kapitola Izaiáša určuje 11. september, keď bola zem osvietená slávou prvého hlasu z dvoch hlasov v osemnásťkej kapitole Zjavenia. Keď sa Izaiáš opýtal: „Dokedy?“, dejiny tejto kapitoly sú určené ako obdobie od 11. septembra až po nedeľný zákon, keď prichádza druhý hlas. Izaiáš nás informuje, že pri nedeľnom zákone bude existovať ostatok — ktorý je desiatkom. Ostatok má v sebe podstatu — olej vo svojich nádobách.

Ale ešte v nej zostane desatina [desiatok], a opäť sa navráti a bude strávená; ako terebint a ako dub, ktorých podstata je v nich, keď zhadzujú svoje lístie: tak sväté semeno bude jej podstatou. Izaiáš 6,13.

„Desiatina“ sú tí, ktorí sa „navrátili“ ako odpoveď na výzvu Malachiáša a tiež Jeremiáša k návratu. Sú stromami ľudstva, spojeného s Božstvom (sväté semeno). Budú zjedení, lebo nie sú len poslovia, ale sú aj zástavou letničných obetných chlebov pozdvihovania; sú posolstvom, ktoré budú jesť pohania.

Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, znovu ťa privediem a budeš stáť predo mnou; a ak oddelíš vzácne od ničomného, budeš ako moje ústa. Nech sa oni navrátia k tebe, ale ty sa

nenavracaj k nim. Jeremiáš 15:19.

Jeremiáš predstavuje tých, ktorí zjedli posolstvo v ruke anjela, čo bola alfa a základná skúška, predstavovaná 11. augustom 1840, rokom 1888 a 11. septembrom, lebo hovorí, že našiel slová a zjedol ich.

Našli sa tvoje slová a zjedol som ich; a tvoje slovo mi bolo radosťou a potešením môjho srdca, lebo sa nazývam tvojím menom, ó, Hospodine, Bože zástupov. Jeremiáš 15:16.

Jeremiáš je nazvaný Božím menom, keď zjedol malú knihu z ruky anjela, a toto posolstvo prinieslo radosť a plesanie na rozdiel od hanby. Keď je Jeremiášovi dané Božie meno, predstavuje stoštyridsaťštyri tisíc, ktorí sú Filadelfskí.

Toho, kto zvíťazí, urobím stĺpom v chráme svojho Boha a von už nikdy nevyjde; a napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha; a napíšem na neho svoje nové meno. Zjavenie 3,12.

Jeremiáš prijal posolstvo 11. septembra a prežil sklamanie 18. júla 2020.

Nesedel som v zhromaždení posmievačov, ani som sa neradoval; sedel som osamote pre tvoju ruku, lebo si ma naplnil rozhorčením. Prečo je moja bolesť ustavičná a moja rana nevyliciteľná, ktorá sa nechce dať uzdraviť? Či mi budeš naozaj ako klamár a ako vody, ktoré zlyhávajú? Jeremiáš 15,17.18.

Jeremiášovo „zhromaždenie posmievačov“ je filadelfská a smyrnenská „synagóga satana“, ktorí hovoria, že sú Židia, ale nie sú nimi. Jeremiáš sa neradoval, lebo posolstvo, ktoré ohlasoval, bolo falošným posolstvom a prinášalo iba hanbu, nie radosť. Jeremiášova „neprestajná rana, ktorá sa nechcela zahojiť“, boli tri a pol dňa, počas ktorých sa zhromaždenie posmievačov radovalo, kým Jeremiáš, Mojžiš a Eliáš ležali mŕtvi na ulici, ktorá viedla údolím mŕtvych suchých kostí. Uprostred tohto obdobia pochybností a neistoty Hospodin požiadal Jeremiáša, aby sa vrátil.

Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, privediem ťa späť a budeš stáť pred mnou; a ak oddelíš vzácne od bezcenného, budeš ako moje ústa. Oni sa vrátia k tebe, ale ty sa nevracaj k nim. A učiním ťa tomuto ľudu opevneným bronzovým múrom; budú bojovať proti tebe, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou, aby som ťa spasil a vyslobodil, hovorí Hospodin. A vyslobodím ťa z ruky bezbožných a vykúpim ťa z ruky ukrutných. Jeremiáš 15:19–21.

Ak sa Jeremiáš vráti, Boh z neho učiní vojsko, znázornené ako medený múr, proti ktorému budú bojovať tak „bezbožní“, ako aj „hrozni“, no nezvíťazia. Toto je vojsko bielych koní s jazdcami odetými do rúch z bieleho plátna. Toto vojsko, čiže medený múr, je vzбудené, keď sa Jeremiáš vracia; ak a keď oddelí vzácne od ničomného. V Ezechielovi tridsaťsedem povstáva vojsko, o ktorom sestra Whiteová hovorí, že je Božím ostatkom ľudu, keď sa navrátili. Ostatok sa vracia a potom povstáva ako mocné vojsko, keď oddeľuje vzácne od ničomného, a vtedy sa stáva Božími ústami. Musia správne rozdeľovať slovo pravdy, oddeľujúc plevy od pšenice, lebo používajú tie isté pravidlá, ktoré prijal ich otec, ktorý bol mlynárom a špecializoval sa na prípravu toho najlepšieho chleba. Ak oddelia vzácne od ničomného, pravdu od bludu, budú Božím strážcom, keď Boh oddelí bezbožných a múdrych.

Jeremiáš odpovedal na výzvu k návratu v roku 2023; potom bol v roku 2024 sklamaný, keď sa pri základnej skúške, v ktorej Rím ustanovil videnie, oddelila veľká skupina. Jeremiáš správne oddelil drahocenné od bezcenného, pravdu od bludu, a pokračoval ďalej až po vnútornú skúšku omega pri otvorení nebeských prielohov. Keď sa nebesia otvoria, víťazná cirkev sa pripravila. Prešla základnou vonkajšou skúškou alfa, potom prešla vnútornou skúškou omega nebeských prielohov. Buď prejde a stane sa súčasťou Božieho vojska, alebo ju vietor vyfúkne z prielohov. Je vyvrhnutá na veľké pole, ako bol Šebna v Izaiášovi dvadsaťdva, alebo je vhodená do schránky. Buď je vhodená do schránky, alebo je vyvrhnutá z chrámu, ako Nehemiáš vyvrhol Tóbiju, alebo ako Kristus vyhnal peňazomencov. Keď muž so štetkou na prach vhadzuje drahokamy do schránky, schránkou je buď Slovo Božie v novom rámci pravdy, alebo je schránkou chrám Boží, pričom oboje sú symbolmi Krista, a Kristus nemá byť rozdelený.

Je Kristus rozdelený? Či bol Pavel za vás ukrižovaný? Alebo ste boli pokrstení v mene Pavla?
1. Korint'anom 1,13.

Kristus nie je oddelený od Pavla. Božstvo nebolo oddelené od Pavlovho človečenstva. Keď Pavol ako človek krstil v mene Božstva, nebolo tam nijaké rozdelenie, lebo ľudský posol je spojený s božským posolstvom. Pavol bol spojený s Božstvom tak isto isto, ako bol Efraim spojený so svojimi modlami.

Tí, ktorí sú v Millerovom sne vhodení do chrámu (schránky), sú desiatky z Malachiáša tri, ktoré majú byť prinesené do zásobárne, kde sa uchováva a rozdáva pokrm. Táto zásobáreň je chrámom stoštyridsiatich štyroch tisíc, alebo, ako uviedol Peter, „duchovný dom, sväté kňazstvo“. Schránka je duchovný dom a klenoty sú kňazstvo. Z tohto dôvodu je Millerov sen zaznamenaný na strane „81“, symbole Božského Veľkňaza spojeného s osemdesiatimi ľudskými kňazmi.

V Millerovom sne muž s kefou na prach znázorňuje prinášanie klenotov (ktoré sú Izaiášovými desiatkami a Malachiášovými obeťami), keď vrhá klenoty do chrámu, ktorý je zásobárňou, ktorá je skrinkou. S druhým anjelom sú často spojené dve otázky a omega skúška je druhým anjelom vo vzťahu k alfa skúške a k tretej lakmusovej skúške. Výzva znie vrátiť sa a tento návrat sa preukazuje tým, že všetky desiatky a obeť sú prinesené do zásobárne, aby bol pokrm v Jeho dome. Dve otázky sú tu tieto: čo je „pokrm“? a čo je „zásobáreň“?

To, či sú klenoty poslami, alebo či sú klenoty posolstvom, určuje, ako sa odpovie na tieto dve otázky. Ak sú to poslovia, potom sú desiatkom, ktorý tvorí chrám, a ten je vždy vybudovaný v druhom kroku. Ak je to posolstvo, potom je to posolstvo Polnočného volania, ktoré je privedené k dokonalosti ako vrcholový kameň chrámu a ako zmocnenie posolstva druhého anjela.

A riekol: Preto opustí človek otca i matku a pripojí sa k svojej manželke; a tí dvaja budú jedno telo? A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje. Matúš 19:5, 6.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Bola som upriamená späť na ohlasovanie prvého príchodu Krista. Ján bol poslaný v duchu a moci Eliáša, aby pripravil cestu Ježišovi. Tí, ktorí odmietli Jánovo svedectvo, nemali úžitok z

Ježišovho učenia. Ich odpor proti posolstvu, ktoré predpovedalo Jeho príchod, ich postavil tam, kde nemohli ľahko prijať ani najsilnejší dôkaz, že On je Mesiáš. Satan viedol tých, ktorí odmietli Jánovo posolstvo, aby išli ešte ďalej — aby Krista odmietli a ukrižovali. Tým sa postavili tam, kde nemohli prijať požehnanie v deň Letníc, ktoré by ich bolo naučilo ceste do nebeskej svätyne. Roztrhnutie chrámovej opony ukázalo, že židovské obete a obrady už viac nebudú prijímané. Veľká Obet bola prinesená a bola prijatá a Duch Svätý, ktorý zostúpil v deň Letníc, preniesol mysle učeníkov z pozemskej svätyne do nebeskej, kam Ježiš vstúpil svojou vlastnou krvou, aby na svojich učeníkov vylial dobrodenia svojho zmierenia. Ale Židia boli ponechaní v úplnej tme. Stratili všetko svetlo, ktoré mohli mať o pláne spasenia, a naďalej dôverovali svojim neužitočným obetiam a darom. Nebeská svätyňa zaujala miesto pozemskej, oni však o tejto zmene nemali nijaké poznanie. Preto nemohli mať úžitok z Kristovej prostredníckej služby vo svätom mieste.“

„Mnohí hľadajú s hrôzou na počínanie Židov, keď Krista zavrhlí a ukrižovali; a keď čítajú dejiny o Jeho potupnom zneužití, myslia si, že Ho milujú a že by Ho neboli zapreli ako Peter ani ukrižovali ako Židia. Ale Boh, ktorý skúma srdcia všetkých, podrobil skúške tú lásku k Ježišovi, o ktorej vyznávali, že ju cítia. Celé nebo s najhlbším záujmom sledovalo prijatie posolstva prvého anjela. No mnohí, ktorí vyznávali, že milujú Ježiša, a ktorí ronili slzy pri čítaní príbehu kríža, sa vysmievali radostnej zvesti o Jeho príchode. Namiesto toho, aby prijali posolstvo s radosťou, vyhlásili ho za blud. Nenávideli tých, ktorí milovali Jeho zjavenie, a vylúčili ich z cirkvi. Tí, ktorí zavrhlí prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého; a neboli im na úžitok ani polnočný krik, ktorý ich mal pripraviť, aby vierou vošli s Ježišom do svätyne svätých nebeskej svätyne. A tým, že zavrhlí predošlé dve posolstvá, tak zatemnili svoj rozum, že nevidia nijaké svetlo v posolstve tretieho anjela, ktoré ukazuje cestu do svätyne svätých. Videla som, že ako Židia ukrižovali Ježiša, tak menovité cirkvi ukrižovali tieto posolstvá, a preto nemajú nijaké poznanie cesty do svätyne svätých a nemôžu mať úžitok z Ježišovej prímluvy tam. Podobne ako Židia, ktorí prinášali svoje neužitočné obete, predkladajú svoje neužitočné modlitby oddeleniu, ktoré Ježiš opustil; a satan, potešený týmto zvodom, na seba berie náboženský charakter a vedie mysle týchto vyznávajúcich kresťanov k sebe, pôsobiac svojou mocou, svojimi znameniami a lživými zázrakmi, aby ich pevne zachytil do svojej osídla.“ Early Writings, 259–261.